

И оттам излизаха всеки ден бързи гончи, които разнасяха надалеч писмата и повелите на Ватаци и Асена. Тъй светът се делеше на две, събран около двамата главни противници: папата и Фридрих II.

А борбата между папство и императорство значеше още двубой между духовна и светска власт, между Изток и Запад, между замиращото католичество ~~на латините~~ и зараждащото се реформаторство, ~~на востанците~~. Между старото и новото.

В тая борба Иоан Асен, покровителят на еретиците, бе застанал на страната на новото.

— — —

Можеше ли ^ведна разорена от градушка градина да поникнат нови, свежи, горди цветя? Можеше ли едно опустошено сърце отново да почне да бие с радостите и грижите на света?

Подпомогнат от братя си Александър и логотет Григори, самодържецът работеше ден и нощ, без отмора, в изтощителен труд. Едно след друго се изписваха послания и повели, които бързокрили гончи разнасяха до Никея, до Ломбардия, до Тесалоника, до сръбския крал.

Срещу враговете трябваше да се спечелят приятели.

Но Иоан Асен се надяваше само на един приятел, уповаваше се само на един закрилник.

Ако Той бе решил да го спаси, страната му щеше да бъде пощадена. Ако Той бе решил да продължи гнева си към него, никой не можеше да му помогне.

И всяка сутрин, съвсем рано още, самодържецът отиваше в църквата на преподобната ~~святица~~ Петка, закрилницата на Търнов и целия български народ. Запалваше свещи и кандила, коленичеше пред иконата.

Измोли, пречиста, от великата Му милост опрощение на греховете ми. Аз съм недостоеен да Му се моля. Бъди ми посредник